

۴ ۱۶۱ / ۱۳۸۰

مرکز تحقیقات بیوشیمی - تهران
تیمسارک

دانشگاه تهران
مرکز تحقیقات بیوشیمی - بیوفیزیک

رساله

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

(M.S)

در رشته بیوفیزیک

سنجش ابعاد ماکرو و ملکولها در حال باز

شدن به کمک ژل الکتروفورز

نگارش:

کریم مهنام

۱ 2633

استاد راهنما:

دکتر محمد نبی سربلوکی

۳۵۹۳۰

۱۳۷۹

تقدیم به:

پدر و مادرم

تقدیم به همه کسانی که حقی بر من دارند

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول: مقدمه

- ۱- مقدمه ۱
- ۲- الگوهای شکل ماکرو ملکولها: ۱
- ۱-۲- کره صلب ۲
- ۲-۲- کلاف بختانه ۲
- ۳-۲- بیضوی ۳
- ۴-۲- میله‌ای ۳
- ۳- وزن مولکولی ماکرو ملکولها و رابطه آن با ابعاد ۳
- ۴- راه‌های نمایش ابعاد ماکرو ملکول های کلافی شکل ۵
- ۱-۴- فاصله سروته ۶
- ۲-۴- شعاع چرخش ۷
- ۵- روشهای سنجش ابعاد ماکرو ملکولها ۹
- ۱-۵- گرانیروی ۹
- ۲-۵- گریز از مرکز با دور بالا ۱۱
- ۳-۵- پراکندگی نور ۱۳
- ۴-۵- ژل کروماتوگرافی ۱۳
- ۵-۵- سایر روشهای سنجش ابعاد ماکرو ملکولها ۱۵
- ۶- الکتروفورز ۱۶
- ۱-۶- مقدمه ۱۶
- ۱-۱-۶- ژل پلی اکریل آمید ۱۷
- ۲-۱-۶- ژل آگارز ۲۲

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲۳	۲-۶- تحرک ماکرو ملکولها در ژل پلی اکریل آمید
۲۳	۱-۲-۶- مقدمه
۲۵	۲-۲-۶- الگوی سرنند
۲۹	۳-۲-۶- الگوی خزندگی
۳۱	۴-۲-۶- الگوی سدهای آنتروپی

بخش عملی

فصل دوم: مواد و روشها

۳۳	۱- مقدمه
۳۳	۲- مواد و دستگاههای مورد استفاده
۳۵	۳- طرز تهیه ژل با شیب ناپیوسته اکریل آمید
۳۹	۴- طرز تهیه ژل با شیب پیوسته اوره
۴۱	۵- تخمین شعاع روزنه های ژل
۴۱	۱-۵- مقدمه
۴۱	۲-۵- طرز تهیه دستگاه سنجش تراوایی هیدرولیکی ژل
۴۲	۳-۵- طرز استفاده از دستگاه سنجش تراوایی و محاسبه شعاع روزنه ها

فصل سوم: نتایج

۴۶	۱- ژلهای شیب ناپیوسته اکریل آمید
۴۶	۱-۱- ژلهای طبیعی
۴۷	۲-۱- ژلهای حاوی SDS

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
۲- ژل با شیب پیوسته اوره مربوط به آلومین ۵۰	۵۰
۳- شعاع روزنه های ژل بر اساس سنجش تراوایی هیدرولیکی ۵۱	۵۱
فصل چهارم: بحث و تفسیر نتایج	
۱- محاسبه شعاع روزنه ژلهای پلی اکریل آمید بر اساس تراوایی هیدرولیکی ۵۶	۵۶
۲- محاسبه طول تارهای ژل و شعاع روزنه های ژل به کمک تحرک الکتروفورتیکی سیتوکروم C گلبولی (طبیعی) ۵۷	۵۷
۱-۲- محاسبه طول تارهای ژل در واحد حجم ۵۷	۵۷
۲-۲- محاسبه شعاع روزنه ژل ها به کمک الگوی سرند دایره ای ۵۸	۵۸
۳-۲- محاسبه شعاع روزنه ژل ها به کمک الگوی سرند شکافی شکل ۵۸	۵۸
۳- محاسبه شعاع چرخش (<i>radius of gyration</i>) ملکول طبیعی لیزوزیم با استفاده از تحرک الکتروفورتیکی ۵۹	۵۹
۱-۳- محاسبه شعاع چرخش به کمک الگوی سرند دایره ای ۶۰	۶۰
۲-۳- محاسبه شعاع چرخش به کمک طول تارهای ژل ۶۰	۶۰
۳-۳- محاسبه شعاع ملکولهای کروی لیزوزیم و سیتوکروم C به کمک اصول Ogston ۶۱	۶۱
۴- محاسبه شعاع هیدرودینامیکی معادل یا شعاع چرخش ملکول باز شده لیزوزیم از روی تحرک الکتروفورتیکی ۶۲	۶۲
۵- محاسبه شعاع ملکول آلومین در حین باز شدن در ژل حاوی شیب اوره ۶۵	۶۵
۶- بحث و تفسیر نتایج ۶۸	۶۸

۶-۱- شعاع روزنه های ژل به کمک سنجش تراوایی هیدرولیکی ۶۸

۶-۲- محاسبه شعاع روزنه های ژل به کمک یک ملکول گلبولی و مقایسه آن با حالت

باز شده ۶۸

۶-۳- مقایسه شعاع چرخش یا هیدرودینامیکی بدست آمده از روشهای مختلف . ۷۱

۶-۳-۱- شعاع ملکول گلبولی (طبیعی) ۷۱

۶-۳-۲- شعاع هیدرودینامیکی ملکول کاملاً باز شده لیزوزیم ۷۲

۶-۳-۳- شعاع ملکول در حال باز شدن ۷۲

نتیجه گیری ۷۴

فهرست منابع ۷۵

ABSTRACT:

In this work we have tried to use electrophoresis for two purposes:

a) determination of structure (average pore size) of gels through measurement of hydraulic permeability as well as electrophoretic mobility of globular proteins of known sizes in combination with mathematical equations of sieve models .b) determination of protein size in the native and denatured states as well, estimation of the progress of denaturation in this process in predefined gels.

For this purpose first we determined pore size of gels by two methods:

a) calculation of average pore size of gels via the measuring hydraulic permeabilities and the use of Poiseuille flow in identical cylindrical pores.

b) measurement of electrophoretic mobilities of globular proteins with known sizes assuming different sieve models (round and slit). Results obtained for the radius of pores are in good agreement with those reported by others, namely:

1- Presence of two distinct classes of pores in the gel (small pores, obtained via electrophoresis method, and large pores obtained via hydraulic permeability).

2- The pores sizes in both of classes match the reported values.

3- The values of pore sizes are dependent on the kind of probe (In this case protein or water molecules) used for pore size determination .

After the gel structures are known, hydrodynamic radii of proteins were determined via measurement of electrophoretic mobilities of the native or fully denatured molecules and the use of mathematical equations for two sieve models (circle and slit). In this case, too the results are in agreement with those obtained by others via intrinsic viscosity, gel chromatography and light scattering.

By knowing the radius of native and denatured proteins one can, with the help of a gel containing a gradient of urea visualize the progress of denaturation and thereby calculate the variations in the hydrodynamic radius at any desired point during denaturation. This unique achievement besides its ease and simplicity, is very hard, if not impossible to reach with other methods.

چکیده

در این پایان نامه با استفاده از الکتروکوج (electrophoresis) دو هدف اصلی دنبال شده است: ۱ - تعیین ساختار (میانگین شعاع روزنه) ژل از طریق سنجش تحرک الکتروفورتیکی پروتئین های گلبولی و بهره گیری از روابط ریاضی الگوهای سرند. ۲ - تعیین ابعاد پروتئین ها در حالت های طبیعی و واسرشته (denatured) و همچنین تخمین میزان پیشرفت واسرشته شدن آنها در حین انجام این فرایند در ژل هایی که ساختارشان از پیش شناخته شده است.

برای این منظور ابتدا اندازه منافذ ژل با دوروش تعیین شد. الف - محاسبه شعاع میانگین روزنه ها با استفاده از سنجش تراوایی هیدرولیکی ژل و الگوی روزنه های استوانه ای شکل یکسان و معادله پواسوی. ب - سنجش الکتروفورتیکی پروتئین های گلبولی با اندازه مشخص در ژل های اکریل آمید با غلظت (تراکم) های گوناگون و بهره گیری از فرمولهای مربوط به الگوهای گوناگون سرند. نتایج مربوط به شعاع روزنه ها از سه جنبه تطابق خوبی با نتایج دیگران دارد:

اول از لحاظ وجود دو دسته منافذ در ژل (یک دسته منافذ کوچک که از روش الکتروفورز به دست می آید و یک دسته منافذ بزرگ که از روش تراوایی به دست می آید). دوم از لحاظ تطبیق اندازه منافذ در هر دو دسته با ارقام گزارش شده و سوم از لحاظ اندازه منافذ به نوع ملکول کاوشگر (probe) (در اینجا ملکول آب یا ملکول پروتئین).

پس از تعیین شعاع روزنه های انواع ژل ها (اندازه منافذ دسته کوچک آنها) شعاع هیدرودینامیکی ملکولهای طبیعی یا کاملاً باز شده (به وسیله SDS) از سنجش تحرک الکتروفورتیکی شان و با استفاده از روابط ریاضی مربوط به دو الگوی سرند (دایره ای و شکافی) به دست آورده شد. در اینجا نیز نتایج به دست آمده با شعاع هیدرودینامیکی حاصل از روشهایی چون کروماتوگرافی، گرانروی ذاتی و پراکندگی نور توسط دیگران مطابقت بسیار نزدیک دارد. همچنین با اطلاع از شعاع پروتئین گلبولی و پروتئین واسرشته و با استفاده از روش الکتروفورز در شیب اوره میزان پیشرفت واسرشته شدن به دست آورده شد که این کار علاوه بر سادگی و آسانی تقریباً به هیچ روش دیگر ممکن نیست.

۱- مقدمه

ماکرو ملکولها گونه‌های شیمیایی هستند که وزن ملکولی زیاد بین 10^3 تا 10^{10} گرم برمول دارند. نام دیگر ماکرو ملکولها پلیمر یا بسپار است. شیمی ماکرو ملکولها از شیمی ملکولهای کوچک تا حدی متفاوت است و روشهای خاصی برای مطالعه خواصی این ملکولهای غول پیکر مورد نیاز است. ماکرو ملکولها به دو دسته طبیعی و سنتزی تقسیم می‌شوند. اهمیت دانستن شکل و ابعاد ماکرو ملکولها در پیش بینی ساختمان فضایی آنها نمایان می‌شود.

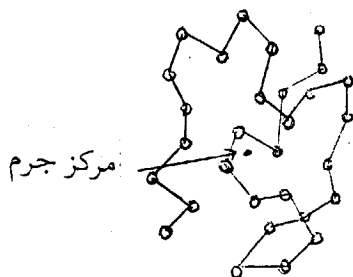
از آنجا که این پایان‌نامه اختصاص به بررسی ابعاد ماکرو ملکولها در حالت محلول دارد، در اینجا به بررسی شکل و ابعاد ماکرو ملکولهای پروتئینی تنها در حالت محلول (محلولهای آبی) می‌پردازیم. منظور از محلول پروتئین‌ها آمیزه‌ای همگن از مولکولهای پروتئینی است که در جمع بی‌شماری از ملکولهای حلال (آب) پراکنده شده‌اند، از آنجا که این آمیزه شماره‌ای را به وجود می‌آورد علی‌الاصول می‌توان از هر خاصیتی از شماره که ممکن باشد اطلاعاتی در مورد شکل ملکولها بدست آورد.

محلولهای ماکرو ملکولها، رفتاری غیرآرمانی (*nonideal*) دارند و اصلاً در سنجش خواص این محلولها ضروری است که اندازه‌گیری‌ها را تا حد غلظت صفر برون یابی (*extrapolation*) کنیم تا نتایج غیرآرمانی بودن حذف گردد [۱].

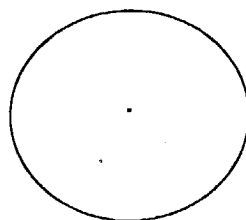
۲- الگوهای شکل ماکرو ملکولها:

شکل واقعی ماکرو ملکولها در محلول معمولاً یک شکل ساده هندسی نیست، لذا بسته به شرایط مختلف و شکلهای گوناگون آنها الگوهای خاصی را در هر مورد برای آنها بکار می‌برند که

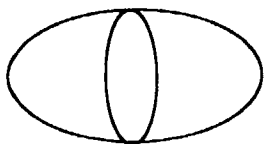
خلاصه آن بدین شرح است. (شکل ۱-۱)

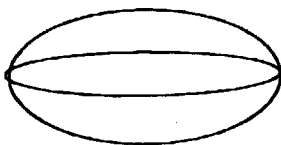
ب - کلاف بختانه (*random coil*)

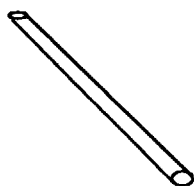
الف - کره صلب (*rigid sphere*)

ج- بیضوی قرصی شکل (*oblate ellipsoid*)

د- بیضوی تخم مرغی شکل (*prolate ellipsoid*)

ه- میله ای (*rod*)

شکل (۱-۱)- الگوهای از شکل ماکرو ملکولها [۱].

۱-۲- کره صلب (*rigid sphere*)

در این حالت ماکرو ملکول به شکل یک کره سخت و توپر و انعطاف ناپذیر تصور می شود. این نوع الگو برای پروتئین هایی که در محلول حالت گلوبولی دارند مصداق دارد. (شکل ۱-۱-۱- الف).

۲-۲- کلاف بختانه (*random coil*):

هنگامی که یک پلیمر آزادی زیادی برای چرخش حول پیوندهایش داشته باشد بطوری که یک صورتبندی (*conformation*) تصادفی پیدا کند، الگوی شکلی آن کلاف بختانه خواهد بود. در این حالت ساختمان سه بعدی منحصر به فردی وجود ندارد و ماکرو ملکول انواع شکلها و ابعاد را در محلول خواهد داشت و تنها می توان از ابعاد میانگین صحبت نمود.

تحلیل آماری ابعاد کلافهای بختانه نشان می دهد که در ساده ترین وضعیت توزیع احتمال گوسی (*Gaussian*) می باشد. این الگو معمولاً برای یک ملکول پروتئین که تحت تأثیر ماده فعال سطحی (*SDS (surfactant) sodium dodecyl sulfate*) از هم واسرشته (*denature*) شده و ملکول آن در محلول از هم باز شده بکار می رود (شکل ۱-۱-۱- ب) [۲].

۲-۳- بیضوی (*ellipsoid*):

الگوی شکلی بیضوی خود به دو دسته تقسیم می شود:

الف - بیضوی قرصی شکل (*oblate ellipsoid*): این الگو از چرخش بیضی حول محور کوچکش در فضا ایجاد می شود [۱] (شکل ۱-۱-ج).

ب - بیضوی تخم مرغی شکل (*prolate ellipsoid*): این الگو از چرخش یک بیضی حول محور بزرگش در فضا ایجاد می شود [۱] (شکل ۱-۱-د).

بطور مثال ملکول آلبومین سرم گاوی (*bovine serum albumin*) (*BSA*) این الگوی شکلی را دارد. (با طول ۱۳/۸ نانومتر و قطر ۳ نانومتر) [۳]

۲-۴- میله‌ای یا استوانه‌ای شکل (*rod*):

پلیمرها گاهی یک صورتبندی شبیه استوانه در محلول پیدا می کنند. این گونه ملکولها دارای ساختمان دوم مارپیچی می باشند و خواص آنها بیشتر متأثر از طول آنهاست تا قطر استوانه‌ای آنها [۱] بطور مثال ملکولهای دی.ان.آ (*DNA*) و برخی پروتئینها مانند فیبرینوزن این الگوی شکلی را دارند (شکل ۱-۱-ه).

۳- وزن ملکولی ماکرو ملکولها و رابطه آن با ابعاد ماکرو ملکولها:

در بررسی خصوصیات فیزیکی یک ماکرو ملکول دو عامل نقش اساسی دارند، یکی وزن ملکولی و دیگری ابعاد آن [۲] وزن مولکولی ماکرو ملکولهای مصنوعی یک عدد ثابت و معینی نیست و یک توزیعی از وزن ملکولی وجود دارد.

در این موارد وزن ملکولی پلیمرها به چندین طریق محاسبه می شود که در اینجا تنها به دو

تعریف عمده آن اشاره می نمایم:

الف - میانگین عددی وزن ملکولی: که به این صورت تعریف می شود:

$$M_n = \frac{\sum n_i m_i}{N} \quad (1-1)$$

در این معادله n_i ملکول، وزن ملکولی m_i دارند و N تعداد کل ماکرو ملکولها است.

ب - میانگین وزنی وزن ملکولی: که به این صورت تعریف می شود:

$$M_w = \frac{\sum n_i m_i^2}{\sum n_i m_i} \quad (2-1)$$

در مورد ماکرو ملکولهای طبیعی معمولاً وزن ملکولی تمام ماکرو ملکولها با هم برابرند در

اینحالت $M_w = M_n$ ولی در مورد ماکرو ملکولهای مصنوعی یا سنتزی باشد، $M_w > M_n$

می باشد [۲]

وقتی که یک ماکرو ملکول در حلال حل شود چندین لایه از حلال (آب) اطراف آن را فرا می گیرند. (آبپوشیده شدن *hydration*) طوری که ابعاد آن بزرگتر می شود. شعاع غیر آب پوشیده شده ماکرو ملکول را می توان از وزن ملکولی آن بدست آورد. بدین صورت که اگر فرض کنیم شکل ماکرو ملکول در محلول رویهم رفته کروی است و چگالی آن $1/3$ گرم بر سانتی متر مکعب

است می توان نوشت [۲]:

$$V = \frac{4}{3} \pi R_e^3 = \frac{M \cdot \bar{V}}{N_A} \quad (3-1)$$

در این معادله V حجم ماکرو ملکول (برحسب سانتی متر مکعب) R_e شعاع هیدرودینامیکی

آن (برحسب انگستروم)، M وزن ملکولی آن (برحسب دالتون) و N_A عدد آووگادرو می باشد.

بنابراین شعاع هیدرودینامیکی را می توان از معادله فوق بدست آورد [۴]:

$$R_e = \left[\frac{3}{4} \frac{M \cdot \bar{V}}{N_A} \right]^{\frac{1}{3}} = \left(\frac{M}{3.28} \right)^{\frac{1}{3}} \quad (4-1)$$

\bar{V} در معادلات فوق حجم ویژه جزئی است و عبارتست از افزایش حجم محلول که در اثر

اضافه کردن یک گرم از ماکرو ملکول خشک به آن (حجم حلال زیاد است) ایجاد می شود. حجم

ویژه جزئی برای ملکولهای پروتئین نوعاً 0.74 سانتی متر مکعب بر گرم می باشد [۵].

بدین ترتیب بکمک معادله (۴-۱) و با فرض کروی بودن ماکرو ملکولها می توان شعاع غیر

آبپوشیده آنها را محاسبه نمود که جدول (۱-۱) این مقادیر را برای چند پروتئین نشان می دهد.

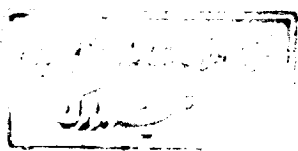
جدول (۱-۱) - وزن ملکولی و شعاع غیرآبوشیده چند پروتئین [۵].

شعاع هیدرودینامیکی (انگستروم) (R)	وزن ملکولی (دالتون)	پروتئین
۱۵/۳	۱۲۴۰۰	سیتوکروم C
۱۵/۵	۱۲۷۰۰	ریبونوکلئاز A
۱۶/۲	۱۴۵۰۰	لیزوزیم
۱۷/۳	۱۷۸۰۰	میوگلوبین
۱۸/۲	۲۰۷۰۰	پاپائین
۱۸/۴	۲۱۵۰۰	هورمون رشد انسانی
۱۸/۸	۲۲۷۰۰	مهارکننده تریپسین باقلا
۱۸/۸	۲۲۹۳۲	تترامر انسولین
۱۹/۴	۲۵۱۰۰	کیموتریپسین
۲۱/۷	۳۵۰۰۰	بتا لاکتوگلوبولین
۲۱/۸	۳۵۵۰۰	پپسین
۲۲/۴	۳۸۴۰۰	هورمون تحریک کننده فولیکولی
۲۲/۷	۴۰۴۰۰	پپسینوژن
۲۳/۳	۴۳۵۰۰	آوآلبومین
۲۳/۷	۴۵۸۶۴	اکتامر انسولین
۲۶/۶	۶۴۵۰۰	هموگلوبین
۲۶/۹	۶۷۰۰۰	مونومر BSA
۴۰/۸	۲۳۲۰۰۰	کاتالاز
۴۶/۳	۳۴۰۰۰۰	فیبرینوژن
۵۰/۹	۴۵۰۰۰۰	فریتین
۵۳/۴	۵۲۰۰۰۰	بتاگالاکتوزیداز
۵۸/۱	۶۷۰۰۰۰	تیروگلوبولین

۴- راههای نمایش ابعاد ماکرو ملکولهای کلافی شکل:

بطور کلی دو عامل برای بیان ابعاد ماکرو ملکولهای کلافی شکل بکار می‌روند که یکی

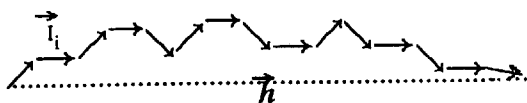
فاصله سر و ته (*end - to - end distance*) و دیگری شعاع چرخش (*radius of gyration*)

می باشد، که به شرح آنها می پردازیم:

۴-۱- فاصله سروته (end-to-end distance):

فاصله سروته عبارتست از فاصله میانگین بین دو انتهای یک ملکول زنجیری. به عبارت دیگر اگر هر پیوند زنجیره پلیمر را با بردار \vec{l}_i نشان دهیم جمع برداری تمام این بردارها فاصله سروته زنجیره پلیمری خواهد شد [۶] (شکل ۲-۱).

شکل (۲-۱) فاصله سروته (\vec{h}) در یک زنجیره پلیمری (\vec{l}_i بردار یک پیوند و \vec{h} فاصله سروته است).

فاصله سروته (\vec{h}) را می توان با معادله زیر نشان داد:

$$\vec{h} = \sum_1^n \vec{l}_i \quad \text{--- (۵-۱)}$$

فاصله سروته برای یک ملکول میله ای برابر طول آن است ولی برای یک مولکول انعطاف پذیر مقدارش بستگی به وزن مولکولی و انعطاف پذیری زنجیر ملکول دارد. وقتی که ماکرو ملکول انعطاف پذیر باشد فاصله سروته بین دو حالت کاملاً کشیده و کاملاً جمع شده قرار می گیرد. برای محاسبه فاصله سروته می توان از الگوی ولگشت (*random walk*) استفاده نمود.

الگوی ولگشت: در این الگو فرض می کنیم یک فرد ملزم است در یک خط مستقیم

حرکت کند اما بطور تصادفی می تواند یک قدم به جلو و یک قدم به عقب بردارد اگر طول هر قدم l باشد فرد پس از N قدم در فاصله $\sqrt{N}l$ از محل شروع حرکت قرار می گیرد، که این مشابه فاصله سروته یک زنجیره پلیمری می باشد. اگر این مسأله را به سه بعد تعمیم بدهیم نتیجه همان است. بنابراین فاصله سروته با این فرض که زوایای پیوند قادرند هر مقداری را داشته باشند از رابطه زیر بدست می آید [۷]:

$$\vec{h} = \sqrt{N} \vec{l} \quad \text{(۶-۱)}$$

در این معادله l طول هر پیوند (طول تمام پیوندها را مساوی می گیریم) و N تعداد پیوندها

است.

البته در یک پلیمر واقعی پیوندهای زنجیره پلیمری کاملاً نسبت به هم آزاد نیستند تا هر جهتی را انتخاب کنند. همچنین برخلاف الگوی ولگشت دو اتم در یک زمان نمی توانند در یک نقطه از فضا قرار بگیرند، این تفاوتها باعث کاهش فشردگی زنجیره می شوند و الگوی ولگشت برای یک زنجیره واقعی پلیمری به این صورت تصحیح می شود [۱]:

$$\vec{h} = C\sqrt{N} \vec{l} \quad (7-1)$$

در این معادله C یک عدد ثابت است و مقدارش بین ۲ تا ۱۰ تغییر می کند که بستگی به نوع پلیمر و حلالی دارد که پلیمر در آن حل شده است.

در یک پلیمر l را طول موثر مونومرها و N را درجه پلیمریزاسیون در نظر می گیرند.

فاصله سروته (\vec{h}) را می توان از طریق روشهای تجربی مثل روش (پخش نور) (*light scattering*) و ته نشینی (*sedimentation*) هم بدست آورد. سپس با مقایسه مقدار \vec{h} که از روشهای تجربی بدست آمده با مقدار \vec{h} که از روش نظری محاسبه شده است (معادله ۱-۶) می توان به انعطاف پذیری یک زنجیره پلیمری پی برد، به این صورت که اگر مقدار تجربی مشابه مقدار نظری باشد زنجیره پلیمری انعطاف پذیر است (مثل ملکول پلی اتیلن) و هرچه مقدار نظری کوچکتر از مقدار تجربی باشد ملکول سخت تر و انعطاف ناپذیرتر خواهد بود. (مثل قطعات کوتاه دی.ان.آ.) [۷].

۲-۲- شعاع چرخش (*radius of gyration*):

شعاع چرخش (R_g) بصورت میانگین مربعات فاصله آرایه ای از اتم ها یا گروهها از مرکز جرم مشترک آنها تعریف می شود، در یک زنجیره که دارای N اتم است، اگر R_{gi} فاصله این اتم i از مرکز جرم باشد، برای یک آرایه خاصی معادله زیر برقرار است:

$$\langle R_g^2 \rangle = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N R_{gi}^2 \quad (8-1)$$

مرکز جرم عبارتست از نقطه ای از ملکول یا نقطه ای از فضا که برآیند گشتاور دوران تمام

نقاط یا اتم های ملکول نسبت به آن نقطه صفر باشد ($\sum_{i=1}^n m_i r_i = 0$).